

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Ionstoni|| Theatrvm|| Vniversale Omnivm|| Animalivm||
Qvadrupedvm

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCLV.

VD18 90528808

Caput XVII. De Muribus.

urn:nbn:de:gbv:45:1-10966

Descriptio leporem dormientem vocaverunt, quidam *μυοζον*, quafirictum in comparatione ad alios mures magis acutum habeat. Est rostro, ut dixi oblongiori, acutioribus auriculis, cauda non aequae villosa, ventre medio magis protuberante, quam in sciuro, latere et tergo cinerei prorsus coloris, quamvis subrufi aliquando in ventre capiuntur. Non tantum in silvis, sed et sub tectis rusticis stabulantur. In Hibernia non haberi proditur vulgo, nec alibi in illis aedificiis, quae ex lignis Hibernicis structae sunt, quod me, falsum experientia docuit. In montibus conterminis Goriciensi agro, et in Alpibus Carniolae, Carinthiae, et Styria, maxima illorum foetura. Vescuntur glande fagina, nucibus regis, pomis, et aliis. Poma tamen edere quidam negant, aperire duntaxat, ut nucleis fruantur. Quantum ad *Natura et ingenium*, hieme in cavis arborum stertendo pinguescunt, et tam altum trahunt somnum, ut igne vix revocari possint, immo dissecti tanquam mortui iaceant, nec citius membra moveantur, quam in aquam ferventem coniecta fuerint. Aestivo tempore congregiuntur, et autumnu suos foetus edunt. Parentes senio confectos insigni pietate nutriunt. Murium ritu, aedes ruinosas, trimestri etiam spatio, antequam collabantur, deserunt, quod earum compagem sensim dissolvi praesentiant. Senectus hiberna quiete finit, cum tantummodo sextum aetatis annum excedant. Omnes aliquando eiusdem silvae congregantur, et si aliqui monte vel flumine discreti ad eos

accedunt, praeliantur invicem. Aliquid venenati habere, constans auctorum opinio, vulgatumque in cauda illud haerere, urinamque super partem aspersam, illam usque ad ossa putrefacere, vulnusque insanabile reddere. Epiphanius foetus a vipera excaecari, et nutriri, sic venenatos reddi, scribit. Q. Scaurus primus in sumtuosis coenis carnem glirium adponi iussit. Apud Romanos in lautitiis habebantur, hinc et glirariorum constructio. Optimi a mense Octobri ad Ianuarium censentur, quod tum valde pingues sint. Durantes iuniores in cibis commendat. In *medicina*, invenit quoque locum. Carnis esu bulimo laborantes liberantur. Pinguedo ad conciliandum somnum plantis pedum inungitur. Excrementa in liquore aliquo pota calculos discutunt: eadem cum aceto et rore marino alopeciam sanant. Cinis combusti ad claritatem oculorum prodest, si Plinio credimus. Sunt aliquot eorundem genera. Est Bruerino referente, apud Allobroges, Sabaudos, et agro Tarantasio animal, quod saxa rupesque incolit, magnamque anni partem dormiendo consumit, in cibis gratissimum. In Orientalis Indiae tractu quodam sunt Nestrendis magnitudine, qui domos subruunt, et muros perforant. Ibidem sunt alii pilo rubicundo, odorem molchi spirantes. In Chiapa est animalculum, cuniculi magnitudine, gliris forma: prolem dorso vehit, cum victum quaeritat.

*Usus**Differen-
tiae**Nieremb.
H.E.L. 9
c. 75.*

CAPUT XVII.

De Muribus.

ARTICULUS I.

De Muribus domesticis.

Ambrosin.
Hist. Di-
gitat. Vi-
vip. l. 2,
6, 30.

Mures in Domesticos, Agrestes, Avellanarum, Araneos, Alpinos, et Aquatiles dispecimus. Do-

mesticus, Latinis *Mus*, *Ratus* et *So-*
rex dicitur. *Mus*, a Graeco *μῦς*
descendit. *Ratus* maioris nomen
est,

X 3

est, a rependo vel rapiendo Graecis nuperis *ρίσκος*. *Sorex* vela sono, quem in rodendo edit, vel quod in modum ferrae res praecidat, aut quod ex putri ut plurimum materia nascatur. *Σορον* enim apud Graecos putridum significat. Apud Graecos plurima occurrunt nomina. *Μύς*, unde mus, dicitur communiter. Scholiastae Nicandri lingua Aeolica *ῥραξ*, quoniam rostrum suillo perquam simile habet. *Σμύθος* Hesychio et Varino. *Ἀργίλος* Thracibus,

Descriptione *λαμῆς* aliis. *Descriptione* externarum partium non opus est aliqua.

Aristot. H. Aristoteles et Plinius quantum ad interiora cor maximum habere, felle aliquando carere retulerunt. Alibi apud eundem habemus, in solis

cornutis animalibus, altera tantum parte dentatis, quibus dasypodes, vespertiones, et mures utrinque dentati adduntur, inesse uterum acetabula habentem, et potissimum tempore, quo foetus in utero continetur, a quibus per media vasa pendet embryo. In iisdem a M.

Aurelio Severino sequentia observata sunt. *Auricula cordis* dextra longe maior est sinistra, inquit, et illa nigra velut cruor. Ad orificium ventriculi superius processus quidam circularis revolutus in seipsum, parte qua ventriculum respicit, similitudinem habens avis, qui collum et caput in pectus reflectit et condit.

Vena cava, ubi primum ab epate exsurgit, amplo suo initio, mox vero exilior et perpetuo aequalis ascendit. Caecum habet intestinum, figuram habens ventriculi fuisse, magnitudinem et circumferentiam paullo minorem. *Testes* habet non minores pullo vel grandiusculo omnino, aut magno ad corporis rationem. Credo etiam, addit, epididymida descendere inferius, quam ipsi conditi testes, estque dexter venosior, quam sinister.

Ren dexter vicinior cavae, quam sinister. *Veretrum*, qua proxime terminatur, cartilagineum et trifido acumine compositum, ni fallor reliquum duobus nervis. Glandulosas habet prostates ad vesicae cervicem.

Veretrum, qua proxime terminatur, cartilagineum et trifido acumine compositum, ni fallor reliquum duobus nervis. Glandulosas habet prostates ad vesicae cervicem.

vicem insignes. Diaphragma media sui parte pellucidum, oblongum et rotundum. Testium systema ibidem vide. Dissecuit idem aliquando et murem praegnantem. In eo uteri cornu dextrum quatuor foetus continebat, in sinistra duo, sua unicuique placenta rotunda ante umbilicum disposita contestaque.

In Paro insula nullas esse scripsit quidam, in Scotia circa castellum Slani, maior si importetur interit, si Hectori Boetio credimus. In Peruana quoque olim, nulli ex Hispania cum mercibus delati sunt. Frumento, leguminibus, pane et carnibus vescuntur, saepe caepas et alia degustant, ex pluribus caseis optimum. Sorbent quoque vinum, et lambunt oleum. Fame impulsu, in seipos saeviunt. Foeminae saepe solo salis linctu implentur. Ideo Plinius generationem eorum lambendo constare dixit, non coitu.

Coire tamen certum, et unico partu, plures catulos eniti. Ex una genitos CXX. tradiderunt, apud Persas vero praegnantem et in utero parentis repertas. Generantur et ex domorum ac navium fordibus. Hinc legimus in India Orientali vermes quosdam instar digiti crassos, ex putri materia in arundinibus nasci, quorum alii paullo post in papiliones, alii in mures degenerant. In nonnullis quoque Ioniae civitatibus, ob Maeandri fluminis inundationem, tanta copia murium teste Pausania orta est, ut incolae alio migrare coacti fuerint. Exputri natos non generare, et si generant, vim prolificam in filiis cessare, Cardanus prodidit. *Vocem* Homerus per *ἔχολοι* expressit. *Antipathiam* exercent cum elaterio, scilla, colocynthide, mustela, acipitre, felibus, etc. *Sympathiam*, cum maiorana ad cuius radicem in morbo confugiunt et cum suis. Muris enim iecore in ficu suis dato, nullo edito grunnitu porrigentem sequuntur, huiusque experimenti periculum Pierius Valerianus Patavii fecit. De natura et moribus haec pauca occurrunt. Acris, nempe,

Locus.

Cibus.

Generatio.

Plin. H.N.

l. 10 c. 65.

Aelian. H.

A. l. 6, c.

27.

Differ.

Plin. H.N.

l. 10 c. 65.

Aelian. H.

A. l. 6, c.

27.

Differ.

Plin. H.N.

l. 10 c. 65.

Aelian. H.

A. l. 6, c.

27.

Differ.

Plin. H.N.

l. 10 c. 65.

Aelian. H.

A. l. 6, c.

27.

Differ.

Plin. H.N.

l. 10 c. 65.

Aelian. H.

A. l. 6, c.

27.

Differ.

Plin. H.N.

l. 10 c. 65.

Aelian. H.

A. l. 6, c.

27.

Differ.

Plin. H.N.

l. 10 c. 65.

Aelian. H.

A. l. 6, c.

27.

Differ.

Plin. H.N.

l. 10 c. 65.

Aelian. H.

A. l. 6, c.

27.

nempe esse auditus, et lumen noctu odio habere, quod oculorum aciem perstringat, in officinis aurariis et ferrariis micas metallorum devorare et sine dubio concoquere. Theophrastus apud Plinium auctor est, in Gyaro insula cum incolae fugassent, ferrum quoque rosisse eos, id quod natura quadam et ad chalybas facere in officinis ferrariis. Aurariis quidem in metallis, ab hoc alvos eorum excidi, semperque futurum id deprehendi. Utrina alicui parti aspersa eandem erodit, si Arnolfo credimus. Plures in aquam delabentes, mutuas inter se caudas mutuo tenent, ut uno exeunte omnes evadant. Albertus in inferioris Germaniae partibus murem se conspicuum tradit, qui nutu sui magistri candelam tenendo lumen ministrabat. *Differentias* magnitudo, color, pilus, odor et locus suppeditant. *Magnitudinis* si habeatur ratio, Aristoteles mures in Arabia foricibus longe maiores scripsit. Vitriacus in Orontis partibus vulpibus pares. Americus in insula quadam maximos invenit. Quantum ad *colorem* asinini sunt plerique, sunt tamen et cinerei, alii etiam

nigricant, alii ex fusco ad rufum tendunt. Vidit Gesnerus albiissimum in Germania mense Aprili captum rubicundis et prominentibus oculis, barba multis et oblongis pilis hirsuta. Vidit et Scaliger alium oculis igneis et candore insignem. Albertus quosdam albos, eosque salacissimos et, in quorum excrementis albi lapilli inveniantur, reperiri scribit. Si *pilos* attendamus, molliores alii habent, duriores alii et fetarum instar. Plinius in Cyrenaeica regione, Aelianus apud Aegyptios pilis erinaceorum acutis indutos inveniri produnt. Apud Herodotum, *ἐχίνες*, genus quoddam murium leguntur. Si *odorem*, iucundi odoris a quibusdam excrementa deponi Ruellius auctor est. Est et in Italia genus quoddam, quod Moschardinum dicitur. *Rationem loci* si spectes, vidit Bellonius, hyoscyami semine tantummodo visitantem, dorso cinereo, ventre candido, corpore oblongo, cauda proluxa et ore mucronato. Apud Scholiaften Aristophanis sunt *σκαλῶνες* dicti. In Cappadocia apud Varinum quoddam genus *μύξες* vocatur.

ARTICULUS II.

De Muribus Aquaticis.

Mures silvestres rusticam vitam ducunt. Servius Nitedulas, Marcellus mures subterraneos nominare videtur, quod terram pedibus fodiendo cuniculos sibi faciant. Graeci *ἀρκεραιοί* si per culta vagantur, *εὐρύς* si per nemora, vocant. Nullibi eorum maior copia, quam in Aegypto. Iuxta Thebaidem post Nili inundationem sole humum calefaciente, variis in locis ex terrae hiatu innumeri prodeunt. Bellonius inter Gazara et Belba tantam multitudinem vagari scribit, ut nisi ab avibus Peronopteris devorarentur, omne seminum genus abligurirent. Vorant lupulorum, pastinacae, et omnium leguminum radices. Cinarae ma-

xime expetunt. An. MCCLXXI. adeo depopulati fuere frumenta, ut magna exinde annonae caritas subsecuta fuerit. In Boreali regione sub nivibus latitantes vermibus, Cardano prodente vascuntur. Gignuntur in quibusdam locis post repentinos imbres, aut fluminis inundationem. Muris pars anterior conspicitur formata, posteriore informi. Aliquando et ex semine propagantur. Ex Aristotele habemus, accidisse, ut, cum agricolae pridie metendum statuerint, postridie totam segetem a muribus consumtam invenirent. Caleni vidimus, inquit Niphus, quod unica nocte totum campum segetibus maturis reftum mures agrestes absumserint. In

Ambrosin.
De Di-
git. Vivip.
l. c. 31.
Nomen.

Aelian. H.
A. l. 6. c. 21.
Locus.

Civis.

Cardan. de
rer. variet.
Generatio.

In Cantabria quidam accepta mercede mures venabantur, Aeoli et Troiani, murium agrestium abundantia vexati, Sminthio Apollini sacrificarunt. Aliquando ex cuniculis egredi, eosdem sub terrae superficie struere, et bipalio apertos mox reparare, laesos, ad chondrilam confugere naturae ipsorum est. Reducuntur ad eos plurimi, imprimis autem *mus avellanarum*, *araneus*, *alpinus*, *aquaticus*, et *corypollin Nierembergii*. Nam de foricibus, qui caudam in extremo villosam gerunt, et praeter alios strident, nec non bestiola Olao Leem dicta, quae per repentinos imbres de coelo decidit, et donec herbam renatam gustaverit, vivit, nec non mure Napelli, quem napello vivere Matthiolus scribit, non est, quod dicam. *Mus avellanarum*, qui aliquibus Plinii forex est, aliquibus mus corylinus, duplex est, maior nempe, et minor. Illum Gesnerus vivum aliquot dierum spatio nutrit, et refert, forma et magnitudine ratto adsimilari, colorem murinum per tergum et per latera magis rufum, praesertim vero in capite habere, auriculis magnis glabris, et ventre candido praeditum esse, pedibus esse rubicundis, cauda tota hirsuta, oculis maiusculis eminentibus nigerrimis, barba partim alba, partim nigra, ab eo denique animali domesticorum odorem emanare. Minorem Albertus rubicundi coloris esse scribit. Estque vel *odoratus* rarior, Muscardinus Italis, vel inodorus frequentior. Quidam *Luciolum* nuncupant, quod illius oculi maxime lucidi esse videantur. Valde est muri araneo similis, nec forte a mure peregrino Hieronymi discrepat. Nidificat inter ramos coryli, vel Eupatorii Avicennae Cannabinae nuncupati. Nidi forma ab Ambrosino exhibetur. Tam cavernas arborum, quam terrae latibula incolit, inque iis nubicibus avellanis vescitur. Quidam a fine autumnii ad initium veris dormire, et quidem continuo scribunt, alii et ex his qui nutrire, interpolato somno corripi. *Mus ara-*

neus a figura nomen muris, ab agilitate, super tensum filum, vel aciem gladii impune ambulare potest aranei accepit, si Sipontino credimus, si Gesnero, a venefica facultate, ut piscis quidam araneus vocatur. Graecis est *μυγάλη* vel *μυρογάλη*. Mustela eum multo minorem, colore ad cinereum declinante, et dentibus tenuibus Aetius praedicat, brevem et gracilem caudam Albertus, rostrum vero longum et acutum Matthiolus ei attribuunt. Oculos in comparatione ad totum corpus tam pusillos habet, ut Plinius eum obtusa acie praeditum crediderit, et Nicander *μεγαλήν τυφλήν*, Vegetius murem caecum adpellaverit. Colore est partim fusco, partim rufo cum albo ventre. Rostrum habet porcinum pilis refertum; caudam in comparatione ad alios mures duplo minorem. Dentes Ambrosinus ita describit: dentes inquit, quos in illo mure conspeximus, anteriores in utraque mandibula duo erant exerti, inter maxillares nullus locus extabat vacuus, sed omnes continuati, maxilla unicum tantum habebat punctum longiusculum. Secundus omnium minimus tria habebat puncta, adeo exigua, ut visum omnino effugerent. Subsequebantur maxillares quatuor, quorum priores tres maiores dividebantur in tria puncta, quarti vero punctum adeo perexiguum erat, ut difficulter videretur, quatuor tamen asperitatibus aliquantulum eminentibus insigniebatur. In oris parte inferiori, praeter quatuor dictos, caeteri sunt sine ullo spatio continuati. Quocirca omnes numerum vigesimum quartum explebant. Ultra Apeninum non haberi attestatur Plinius, at secundum Matthiolum in universa Italia, et praecipue in Tridentino agro, Germania quoque habentur. Hieme in stabulis versantur, aestate hortos et loca fimo bubulo repleta frequentant. Vescuntur herbarum radicibus, sed carduos praecipue esculentos, magno agricolarum detrimento devorant. Gesne-

Ambrosin.
Hist. Di-
gitat. Vi-
vip. I. 2.
c. 32.

Ambrosin.
Hist. Di-
gitat. Vi-
vip. I. 2.
c. 32.

Ambrosin.
Hist. Di-
gitat. Vi-
vip. I. 2.
c. 32.

Gefnerus cadaveribus quoque ven-
fci audivit. Veneno in agro Triden-
tino carere Matthiolus prodidit,
ab orbitis rotarum maxime abhorre-
re Barbarus. Acutissimam in com-
paratione aliorum murium habet vo-
cem, sed quia hallucinantis visus
segnis. Morsum ipsius venenatum
esse vel exinde colligas, quod a fele
captus, non comedatur. Praegnan-
tis, praegnantis maius parit incom-
modum. *Mus Alpinus* a loco in
quo degit, nomen accepit. Her-
molaus Marmotam vocat. Non-
nulli Graeci *ἀκρομύς*, ob similitudi-
nem, quam cum mure et urfo gerit.
Albertus ad eum Empetram refert,
sed quid hoc animalis sit, hodie igno-
ratur. Capite leporem refert, ma-
gnitudine cuniculum, auresque tam
breves habet, ut vix supra pilos emi-
neant, vario oblongoque pilo instar
taxi vestitur. Caudam habet bre-
vem, pedes unguibus acutis arma-
tos, quibus alte terram effodit. Hie-
me quandoque ita pinguescit, ut
monstruose intumescat. Nonnulli
addunt, dentes eius anteriores esse
leporinos, et si forcipibus secantur,
una nocte renasci. De *Interioribus*
observationes Severini haesunt. Tes-
tes aliquantulum superiores. Cae-
cum per amplum ventriculi modo,
interne asperum et reticulatum, in
quo vulva insignis introrsum externe.
Hepar multifidum septenis lobis di-
stinctum, quorum maior vergit ad
sinistram partem, reliqui ad dex-
tram, omnes a se invicem distincti.
Cystis fellis cholidochi valvula ad
duodenum. Splen longus hirundi-
nis maioris modo. Ureteres non re-
cto ductu descendentes a renibus,
sed dorso haerentes et exigui. Fre-
quentissimi in Annaniensibus Triden-
tini soli montibus conspiciuntur. In
nivosis quoque et frigidioribus Ger-
maniae partibus versantur. Vescun-
tur fructibus, lacte inprimis, quod
more porcellorum fugunt. Ideo
saepe in pastorum casis deprehen-
duntur. Cicurati edunt pulmentum,
panem, pisces et alia quae illis ob-
liciuntur. Circa festum Nativitatis
Dominicae terra effossa dorminen-

tes deprehenduntur, nec citius ex-
pergiscuntur, quam a solis vel ignis
calore resoluti. Levem ob causam
metu consternantur, indignabundi,
argutam, sibilantis fistulae instar,
vocem edunt, vel aeris mutationem
praenunciant. Odore sunt tam gra-
vi, ut vix aestate perferri possit. Nec
deest ipsis ingenium. Appropin-
quante hieme foenum et paleas in la-
tibula convehunt. Unus stratus hu-
mi foeno oneratur, alii cauda onu-
stus in cryptam pertrahunt. Duo
foramina in uno quoque latibulo pa-
rare solemne ipsis est, per quae in u-
num locum tendunt, et iuxta unum
excrementa deponunt, et per aliud
in cryptam ingrediuntur. Adven-
tante frigore meatum ingressus clau-
dunt, exasperato, aliud adeo obtu-
rant, ut ne bipalio quidem pene-
trari possit. Circa finem Septem-
bris in cryptam ingressi, congloba-
ti, septem pauciores vel plures, sed
impari plerumque numero, super
stramine ad vernum usque tempus
stertunt. Reliquis egressis, cry-
ptae custos adsistit, et ex alto specu-
latur. Si quid observaverit, voce
acutissima monet. Sic ad cryptam
concurrunt, ipse ultimus ingreditur.
Sereno duntaxat coelo colludunt,
obmurmurant, et aliquando ob-
servante Stumpfio, canicularum in-
star latrant. Cicures dentibus pedi-
culos hominis, simiae instar venan-
tur. Veniunt apud Alpium incolae
in cibum, inprimis circa hiemis ini-
tia. Assantur, coquuntur in iure
nigro, et sale inspersi infumantur.
Puerperis etiam conceduntur. Pin-
guedo nervos contractos emollit, et
illita umbilico somnum conciliat.
Ventriculus colica laborantibus uti-
liter imponitur. *Muris aquatici* Ambrosin.
meminit Aristoteles in *Mirabilium* l.d.c.35.
libro. Bellonius ipsi tres meatus Bellon. A.
adsignat, unum pro fecibus, alte- quatil. l. x.
rum pro urina, tertium pro foetu.
Si Clusium sequimur, magnitudine Clusius in
ad talpam accedit. Coloris est fusci Aud. Exo-
praeter ventrem, qui pilis ex albo ci- tic.
nereis vestitur. Villis tegitur den-
sis et mollibus. Caput pro ratione
reliqui corporis est parvum, pars su-
perior

Ambrosin.
Hist. de
Digitat.
Vivip. l. 2.
c. 34.

Aurel. Sev.
Zootom.
Democr.
p. 25.

Ambrosin.
l.d.c.35.

Bellon. A.
quatil. l. x.

Clusius in
Aud. Exo-
tic.

perior rostri prominula. Dentes quatuor, in utraque maxilla bini, sed in inferiore minores et obtusi. Oculi vix conspicui. Rictus latera longis cinereis villis obsita. Cauda rarissimos pilos habet, et osseo quodam nervo mediam secundum longitudinem secat. Posteriores pedes anterioribus sunt longiores et magis plani, et membrana quadam, prout in palmipedibus cernitur, conteguntur. Ad Strymonem et Nilum frequentissimi sunt, et serenis noctibus vagantur. Gesnerus in parvulis rivis versari scribit. Aristoteles Lusis Arcadiae in fonte quodam. Vescuntur plantis aquaticis, frugibus, et piscibus. A Magis olim Zoroastrem secutis mali Daemonis esse putabatur, si modo de muribus istis et non testudinibus id sumendum est. In

Plutarch.
Sympol. 4.
quaest.
ult.

nonnullis Galliae locis in cibo adhiberi, proditum a quibusdam. De *Coyopollin* ita Nierembergius. Vo-
Nieremb.
H.E. 1.9.
c. 3.
cant Indi Coyopollin parvum animal, muris mediocris magnitudine, aut paullo maius, cauda vero auriculis et rostro Tlacuatzin simile, nam cauda et pro manibus utitur, et natus matrem cum metuit, stringit amplexu. Cauda est crassior murina, firmiorque, venter ex albo pallefcit, auriculae sunt translucidae, pedes et crura candida. Educatur in arboribus sobolem. Posset ad genera Tlacuatzin referri, nisi alicui praeplacat pertinere ad mures, aut esse sui generis. Invenitur in montibus tepoplanicis. Caeterum crocodilis quoque cauda pro manu est, illa nimirum arripiunt praedam, bel-luas, homines.

CAPUT XVIII.

De Talpa.

Ambrosin.
De Dig-
git. Vivip.
l. 2. c. 36.
Nomen.

Nomen Talpae huic animali, quod descripsi sumus Latini indicare, seu a Graeco *τάπης* inhumo, quod assidua terrae effossione seipsam quasi inhumare videatur, seu quod caecum sit, quod Graeci *τυφλόν* vocant, seu quod se perpetuo *θαλπῇ*, id est foveat, sub terra, seu a Chaldaico *ܬܠܦܐ* findere, quod terram findat. Graecis dicitur *σπάλαξ* et *ἀσπάλαξ*, *παρὰ τὸ σπᾶν*, quod terram unguibus assidue vellicet: Nicocli *σπάλαξ*: Varino *σιφνέις*, quod terram fodiendo evacuet, *σίφνον* terram, et *σιφνέειν* Varinus interpretatur. Volaterranus, et alii nuperi auctores Graece *βλάστη*, *ἀπὸ τοῦ βλάπτειν*, id est a nocendo vocant, sed perperam. Descriptionem quod attinet, Scaliger muri non valde similem scripsit. Corpore latiore et depressiore, pedibus quodammodo urfinis, cruribus brevissimis, capite bufonino. Albertus quinque digitos in pedibus anterioribus, quatuor in posterioribus habere scripsit: Gesnerus, quintum ita introrsum spectare, ut minus curiose spectanti occultetur, reliquit. Palma anteriorum pedum lata

Descriptio.

et manui similis, collum inter crura anteriora brevissimum et prope nullum, pili breves, densi, et in nigredine splendentes. Interna et Anatomica si spectes, dentibus binis et antierius coniunctis caret, sed instar canis et mustelae utrinque ad latera singulos eminentiores habet. Pulmones cum multis fibris separatis, nullo inter se communi principio cohaerentibus, una cum corde, versus inferiorem ventrem siti sunt. Crura anteriora ex duobus constant ossibus, quae in os humeri inferuntur. Sic fortius bestia haec fodit, posteriora crura habent os, quod paullo infra genu in alia duo dividitur. M. Aurelius Severinus haec de internis in talpa mare habet. Viscera inquit omnia, sicut in aliis quadrupedibus. I. p. 17. Praeterquam, quod nullum colon, intestinaque reliqua fere uniformia, nullum enim caecum. II. Testes intro conditi, sicut in dasipodis, colore tamen nigro, neque in loco, qui proxime renibus esse solet, sed a lateribus vesicae, in infima abdominis cavitate. III. Renes con-

Severin.
in Zooto-
mia De-
moerit.
I. p. 17.

Lacur.

Ambre
de Dig-
Vivip.
c. 37.
Nomen